

2.8. Sigorta

Sigorta hastalık, sakatlık ve ölüm gibi insan hayatına yönelik tehlikeler/risklerle yanma, kırılma, çalınma, kaybolma, hasar görme, yok olma, kullanılamaz hâle gelme gibi eşyaya yönelik risklerin ortaya çıkması hâlinde tazmin edilmek üzere belli bir ücret (prim) karşılığında sigorta şirketi ile yapılan sözleşmeye denir.

40 Orman, Sabri, Kur'an ve İktisat, s.245-258; Bayındır, Abdulaziz, Ticaret ve Faiz, s.11.

Sigortada hedef, riskten korunmak değil, muhtemel riskin ortaya çıkması durumunda onu tazmin ettirerek zararı telafi etmektir.

Günümüzde iki tür sigorta uygulaması vardır.

Bunlardan birisi **ticari temelli sigorta** diğeri ise **yardımlaşma esaslı** sigortadır.

Ticari sigorta uygulamasında şirket sigorta ettirene belli bir ücret karşılığında sigorta ettirilen şey için güvence/tazmin taahhüdü satmaktadır.

Sigortanın diğer türü yardımlaşma esaslı olanıdır ki buna günümüzde **tekâfül esaslı sigortacılık** adı verilmektedir.

Tekafül sistemi "**İyilikte yardımlaşın günah ve düşmanlıkta yardımlaşmayın**" ayeti[41] ile Hz. Peygamber (s.a.v.) ve sahabeden nakledilen çok sayıda örnek uygulamaya dayandırılır.

Sigortada asıl olan, faizle işletilmeyen sigorta sistemidir. Bununla birlikte sahip olunan malların çeşitli hasar ve zarara karşı korunması amacıyla sigorta veya kasko edilmesi, zaruret nedeniyle caizdir. Para verip karşılığında para alma esasına göre işleyen hayat sigortası ise, hasar ve zarar gibi telafi amaçlı bir durum söz konusu olmadığından, caiz değildir.

BİLGİ NOTU

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun sigorta ile ilgili, 07.04.2005 tarihli 64 nolu kararı da şu şekildedir:

a) Genel olarak, sosyal sigortalar, karşılıklı sigortalar ve ticarî sigortaların caiz olduğuna,

b) Kâr payı esasına dayalı çalışan birikimli hayat sigortası ile bireysel emeklilik tasarruf ve yatırım sisteminin ise, yatırılan primlerin, dinen helâl olan alanlarda değerlendirilmesi durumunda caiz olduğuna,

c) Konusu din tarafından yasaklanmış olan sigortanın caiz olmadığına karar verilmiştir.

(DİB, İlmihâl, C 2, s. 464)

41 Maide suresi, 2. ayet.